

Sreda, 12. marec 2014

P7_TA(2014)0236

Strategija EU za Arktiko

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2014 o strategiji EU za Arktiko (2013/2595(RSP))

(2017/C 378/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih poročil in resolucij o Arktiki, od katerih je bila zadnja sprejeta januarja 2011,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 26. junija 2012 z naslovom „Razvoj politike Evropske unije za arktično regijo: napredek od leta 2008 in nadaljnji ukrepi“ (JOIN(2012)0019) in sporočila Komisije z dne 20. novembra 2008 z naslovom „Evropska unija in arktična regija“ (COM(2008)0763),
- ob upoštevanju pripravljalnega ukrepa „strateška presoja vplivov na okolje zaradi razvoja Arktike“,
- ob upoštevanju mnenja, ki ga je o politiki EU do Arktike leta 2013 pripravil Evropski ekonomsko-socialni odbor,
- ob upoštevanju konvencije ZN o pomorskem pravu,
- ob upoštevanju programa Arktičnega sveta za obdobje 2013–2015, pod kanadskim predsedstvom,
- ob upoštevanju deklaracije Arktičnega sveta iz Kirune z dne 15. maja 2013,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med EU in Grenlandijo za obdobje 2007–2012 ter Sporazuma med EU in Grenlandijo o partnerstvu v ribiškem sektorju,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 5. februarja 2014 o osnutku sklepa Sveta o odnosih med Evropsko unijo na eni strani ter Grenlandijo in Kraljevino Dansko na drugi strani⁽¹⁾,
- ob upoštevanju programa EU za raziskave in inovacije Obzorje 2020 za obdobje 2014–2020,
- ob upoštevanju deklaracije ob 20. obletnici sodelovanja Barentsove evro-arktične regije, ki je bila izdana dne 3. in 4. junija 2013 v Kirkenesu,
- ob upoštevanju nacionalnih strategij in strateških dokumentov o arktičnih vprašanjih iz Finske, Švedske, Danske in Grenlandije, Norveške, Rusije, ZDA, Kanade in Združenega kraljestva,
- ob upoštevanju izjav, sprejetih na parlamentarnem forumu severne dimenzije septembra 2009 v Bruslju, februarja 2011 v Tromsøju in novembra 2013 v Arhangelsku,
- ob upoštevanju skupne izjave tretjega ministrskega srečanja obnovljene severne dimenzije, ki je potekalo 18. februarja 2013 v Bruslju,
- ob upoštevanju prednostnih nalog Sveta Barentsove evro-arktične regije za obdobje 2013–2015, pod finskim predsedstvom,
- ob upoštevanju izjave z 9. konference poslancev parlamentov arktične regije, ki je potekala od 13. do 15. septembra 2010 v Bruslju, izjave z 10. konference poslancev parlamentov arktične regije, ki je potekala od 5. do 7. septembra 2012 v Akureyriju, in izjave stalnega odbora poslancev parlamentov arktične regije SCPAR z dne 19. septembra 2013 v Murmansku o statusu EU kot opazovalke v Arktičnem svetu,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0075.

Sreda, 12. marec 2014

- ob upoštevanju priporočil Nordijskega sveta iz leta 2012,
 - ob upoštevanju Direktive 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. aprila 2012 o našem življenjskem zavarovanju, našem naravnem kapitalu: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. februarja 2014 o okviru podnebne in energetske politike do 2030 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju poročila skupnega parlamentarnega odbora za Evropski gospodarski prostor z dne 28. oktobra 2013 o politiki za Arktiko,
 - ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 3. oktobra 2013 v zadevi C-583/11P in z dne 25. aprila 2013 v zadevi T-526/10 glede predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (EU) št. 737/2010 z dne 10. avgusta 2010 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 1007/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o trgovini z izdelki iz tjujnjev ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju poročila odbora Svetovne trgovinske organizacije (STO) z dne 25. novembra 2013 z naslovom „Evropske skupnosti – ukrepi za prepoved uvoza in trženja izdelkov iz tjujnjev“, poglavje 1.3.5 (ki navaja predhodno odločitev, izdano 29. januarja 2013), in pritožbe EU pritožbenemu organu STO z dne 29. januarja 2014,
 - ob upoštevanju poročila Nordregio 2009:2 („Močni, posebni in obetajoči – oblikovanje vizije za redko poseljena severna območja 2020“),
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker ima EU na Arktiki interes, ki izhaja iz njenih pravic in obveznosti na podlagi mednarodnega prava, njene zavezanosti okoljskim, podnebnim in drugim politikam, njenega financiranja in raziskovalnih dejavnosti ter gospodarskih interesov;
- B. ker sta Komisija in visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko junija 2012 objavila skupno sporočilo z naslovom „Razvoj politike Evropske unije za arktično regijo: napredek od leta 2008 in nadaljnji ukrepi“;
- C. ker Svet še ni objavil svojih sklepov o skupnem sporočilu Komisije/Evropske službe za zunanje delovanje iz poletja 2012;
- D. ker Parlament aktivno sodeluje pri dejavnostih stalnega odbora poslancev parlamentov arktične regije prek svoje Delegacije za odnose s Švico, Islandijo in Norveško ter na konferenci poslancev arktične regije;
- E. ker so Danska, Finska in Švedska arktične države; ker edino avtohtono ljudstvo v EU, Samiji, živi v arktični regiji na Finskem in Švedskem, pa tudi na Norveškem in v Rusiji;
- F. ker Francija, Nemčija, Združeno kraljestvo, Nizozemska, Poljska in Italija, ki so opazovalke v Arktičnem svetu, v precejšni meri delujejo na Arktiki in kažejo močan interes za prihodnji dialog in sodelovanje z Arktičnim svetom;
- G. ker sta Islandija in Norveška kot dejavni in zanesljivi partnerici povezani z EU v okviru Evropskega gospodarskega prostora in Schengenskega sporazuma;

⁽¹⁾ UL L 178, 28.6.2013, str. 66.

⁽²⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 99.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0094.

⁽⁴⁾ UL L 216, 17.8.2010, str. 1.

Sreda, 12. marec 2014

- H. ker je Arktika poseljeno območje s suverenimi državami; ker evropska arktična regija zajema industrializirane sodobne družbe, podeželje in avtohtone skupnosti; ker je aktivna udeležba teh regij v razvoju politike EU–Arktika bistvena za zagotavljanje legitimnosti, medsebojnega razumevanja in lokalne podpore za delovanje EU na Arktiki;
- I. ker je EU na Arktiki prisotna že dlje časa zaradi sodelovanja v politiki severne dimenzije z Rusijo, Norveško in Islandijo, sodelovanja v Barentsovem svetu in zlasti v Svetu Barentsove evro-arktične regije in Regionalnem svetu Barentsove evro-arktične regije, v strateškem partnerstvu s Kanado, ZDA in Rusijo ter njenega sodelovanja kot aktivna ad hoc opazovalka v Arktičnem svetu v zadnjih letih;
- J. ker je Arktični svet 15. maja 2013 v Kiruni sprejel odločitev, da bo pritrdilno odgovoril na prošnjo EU za podelitev statusa stalne opazovalke; ker ta pritrdilna odločitev vključuje pogoj, da se reši vprašanje med EU in Kanado glede prepovedi izdelkov iz tujnjev; ker EU in Kanada sedaj to vprašanje rešujeta; ker je EU že aktivna kot stalna opazovalka v Arktičnem svetu;
- K. ker EU in njene države članice bistveno prispevajo k raziskavam na Arktiki; ker programi EU, vključno z novim okvirnim programom Obzorje 2020, in evropski strukturni in investicijski skladi podpirajo glavne raziskovalne projekte v regiji, ki koristijo tudi narodom in gospodarstvom arktičnih držav;
- L. ker bo do leta 2050 mogoče izkoriščati samo 20 % svetovnih virov fosilnih goriv, če naj se povprečna temperatura ne dvigne za več kot 2 °C;
- M. ker se po ocenah približno ena petina neodkritih svetovnih virov ogljikovodikov nahaja v arktični regiji, potrebne pa so obsežnejše raziskave;
- N. ker vse večje zanimanje akterjev zunaj arktične regije, kot so Kitajska, Japonska, Indija in druge države, za arktično regijo, sredstva, ki jih namenjajo financiranju raziskav na polarnem območju, in podelitev statusa opazovalk v Arktičnem svetu Južni Koreji, Kitajski, Japonski, Indiji in Singapurju kažejo na vse večje svetovne geopolitične interese na Arktiki;
- O. ker morajo gospodarske naložbe in razvoj spremljati raziskave in razvoj, ocene učinka in varovanje ekosistemov, da se zagotovi trajnosten razvoj arktične regije;
- P. ker je usklajevanje prihodnjih gospodarskih priložnosti in interesov z družbeno-kulturnimi, ekološkimi in okoljskimi izzivi v okviru trajnostnega razvoja še naprej ena od najpomembnejših prednostnih nalog, kar se odraža tudi v nacionalnih strategijah arktičnih držav za Arktiko;
1. pozdravlja skupno sporočilo Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 26. junija 2012, saj je pomembna podlaga za zagotovitev stalnega razvoja politike EU za Arktiko;
 2. ponovno poziva k enotni politiki EU do Arktike, pa tudi k usklajeni strategiji in konkretnemu načrtu za delovanje EU na Arktiki s poudarkom na socialno-ekonomskih in okoljskih vprašanjih; meni, da je ta strateška izbira bistvena pri zagotavljanju legitimnosti in lokalne podpore za delovanje EU na Arktiki;
 3. poudarja, da je treba vse večjo rabo naravnih virov arktične regije voditi na način, ki bo spoštoval lokalno prebivalstvo, avtohtono in neavtohtono, in mu koristil ter ki bo v celoti okoljsko odgovoren do krhkega arktičnega okolja;

Sreda, 12. marec 2014

4. opozarja na gospodarske priložnosti in raznolike industrijske panoge na Arktiki in pod-arktčnih območjih, kot so turizem, pomorska industrija in pomorstvo, obnovljivi viri energije, okoljska tehnologija in čiste tehnologije, plin in nafta, priobalna industrija, gozdarstvo in lesne industrijske panoge, rudarstvo, prevozne storitve in komunikacije, informacijska tehnologija in e-rešitve, ribištvo in ribogojstvo, kmetijstvo in tradicionalni načini preživljanja, kot je reja severnih jelenov; se zaveda njihovega učinka in pomena v regiji in celotni Evropi ter pri tem poudarja delovanje evropskih akterjev iz poslovnega sveta, raziskav in razvoja;
5. je seznanjen z deklaracijo iz Kirune, ki jo je Arktični svet sprejel maja 2013, in z njegovo odločitvijo glede statusa stalnih opazovalk za EU in druge države; poziva Komisijo, naj nadaljuje prizadevanja v zvezi s še nerešenim vprašanjem s Kanado glede prepovedi izdelkov iz tjunljev in Evropski parlament ustrezno obvešča o tem postopku; obžaluje posledice, ki jih je imela uredba EU o prepovedi izdelkov iz tjunljev na dele prebivalstva ter zlasti na avtohtono kulturo in preživljanje;
6. želi spomniti na status EU in njenih držav članic kot aktivnih članic v drugih okvirih, pomembnih za Arktiko, kot je Mednarodna pomorska organizacija (IMO) in Konvencija o biološki raznovrstnosti (CBD); poudarja, da je treba dejavnosti institucij EU preusmeriti na področja, ki zadevajo politične, okoljske ali gospodarske interese EU in njenih držav članic; še zlasti poudarja, da je treba pri uporabi, spreminjanju ali razvijanju programov ali politik, ki vplivajo ali lahko vplivajo na Arktiko, upoštevati interese EU ter držav in regij evropske Arktike, da bodo lahko koristni za celotno arktično regijo;
7. meni, da je Svet Barentsove evro-arktčne regije (BEAC) pomembno središče za sodelovanje med Dansko, Finsko, Norveško, Rusijo, Švedsko in Komisijo; je seznanjen z delom sveta BEAC na področju zdravstvenih in socialnih vprašanj, izobraževanja in raziskav, energetike, kulture in turizma; je seznanjen s svetovalno vlogo delovne skupine avtohtonih prebivalcev (WGIP) v okviru Sveta BEAC;
8. se odločno zavzema za svobodo raziskovanja na Arktiki in spodbuja široko sodelovanje med državami, dejavnimi na področju večdisciplinarnega arktičnega raziskovanja in pri vzpostavljanju raziskovalne infrastrukture;
9. želi spomniti na prispevek EU k raziskavam in razvoju ter delovanje evropskih gospodarskih akterjev v arktični regiji;
10. poudarja, da so zanesljiva informacijska omrežja in digitalne storitve visoke zmogljivosti pomembna za povečanje gospodarske dejavnosti in blaginje prebivalcev Arktike;
11. poziva Komisijo, naj pripravi predloge o tem, kako bi bilo mogoče razvijati projekt Galileo ali projekte, kot je globalno spremljanje okolja in varnosti (GMES), ki bi lahko vplivali na Arktiko, da bi omogočili varnejšo in hitrejšo plovbo v arktičnih vodah, kar bi bila naložba zlasti v varnost in dostopnost severovzhodnega prehoda, s tem pa bi prispevali k večji predvidljivosti premikov ledu, boljšemu kartiranju arktičnega morskega dna in razumevanju glavnih geodinamičnih procesov na tem območju;
12. poudarja, da je potrebno zanesljivo spremljanje in sistemi za spremljanje za beleženje spremenljivih razmer na Arktiki;
13. poudarja, da so za zagotavljanje varnosti, pripravljenosti na izredne dogodke in zmogljivosti za reševanje potrebni kompetenčni centri; priporoča, naj EU aktivno prispeva k razvoju teh kompetenčnih centrov;
14. pozdravlja določitev ekološko in biološko pomembnih območij v arktični regiji v okviru Konvencije o biološki raznovrstnosti, saj je to pomemben postopek pri zagotavljanju učinkovitega ohranjanja arktične biotske raznovrstnosti, in poudarja pomen izvajanja upravljanja na podlagi ekosistemskega pristopa v obalnih, morskih in kopenskih okoljih Arktike, kot poudarja strokovna skupina za upravljanje na podlagi ekosistemskega pristopa pri Arktičnem svetu;

Sreda, 12. marec 2014

15. znova poudarja, da si je treba zaradi resnih okoljskih vprašanj v zvezi z vodami Arktike posebej prizadevati za zagotovitev varstva okolja na Arktiki v okviru vseh dejavnosti izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na odprtem morju, pri čemer je treba upoštevati nevarnost večjih nesreč in potrebo po učinkovitem odzivu, kakor določa Direktiva 2013/30/EU; poziva države članice EU in EGP, naj pri ocenjevanju finančnih zmogljivosti izvajalcev dejavnosti izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na odprtem morju v skladu s členom 4 Direktive 2013/30/EU ocenijo finančne zmogljivosti prosilcev, da krijejo celotno odgovornost, ki utegne izhajati iz dejavnosti izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na Arktiki, vključno z odgovornostjo za okoljsko škodo, v obsegu, zajetem v Direktivi o okoljski odgovornosti (2004/35/ES);
16. poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj spodbujajo in dejavno podpirajo najvišje standarde glede okoljske varnosti arktičnih voda;
17. pozdravlja, da članice Arktičnega sveta izvajajo sporazum o iskanju in reševanju na morju in sporazum o odzivanju ob izlitju nafte; obžaluje pa, da sporazum ne vključuje posebnih zavezujočih skupnih standardov;
18. poudarja, da je potreben zavezujoč instrument za preprečevanje onesnaženja;
19. poudarja, da mora EU aktivno sodelovati v vseh ustreznih delovnih skupinah Arktičnega sveta;
20. je seznanjen s pobudo vlade Islandije o ustavitvi pogajanj za članstvo v EU; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj ohranjata dobre odnose in razvijeta še tesnejše sodelovanje z Islandijo na področjih skupnega interesa, kot so razvoj pomorskega prometa, ribolov, geotermalna energija in okolje, pri tem pa naj polno uporabita obstoječe instrumente in spodbujata sodelovanje med akterji iz EU in Islandije v zvezi z Arktiko ter zagotovita, da evropski interesi v tej strateško pomembni regiji ne bodo zapostavljeni;
21. pozdravlja priprave za Arktični ekonomski svet, ki bo imel pri Arktičnem svetu posvetovalno funkcijo, in opozarja na delež evropskih podjetij in inštitutov, ki prispevajo k dejavnostim na Arktiki in vlagajo vanjo, kar kaže na učinkovito delovanje poslovnih akterjev ne samo iz treh arktičnih držav članic EU, ampak tudi iz drugih držav (opazovalk), pri čemer je treba upoštevati, da številna podjetja delujejo na svetovni ravni;
22. poudarja, da je treba naložbe izvajati na okoljsko in družbeno odgovoren način;
23. pozdravlja delo v okviru pobud „od spodaj navzgor“, ki zagotavljajo uravnoteženo in dolgotrajno udeležbo evropskih in neevropskih podjetij, in poziva Komisijo, naj pripravi predloge, kako bi lahko evropska podjetja vključili v trajnosten in dolgoročno uravnotežen družbeno-gospodarski razvoj Arktike;
24. poudarja, da mora EU upoštevati, da mora izkoriščanje surovin prinašati koristi lokalni skupnosti in imeti njeno podporo; priznava sedanji razkorak med ustreznimi kompetencami na področju pridobivanja in predelave mineralnih surovin ter predvidenimi potrebami ob nadaljnjem razvoju regije; meni, da si lahko akterji na Arktiki v okviru sodelovanja pri skupnih projektih na evropski ravni, kot je evropsko partnerstvo za inovacije glede surovin, izmenjujejo informacije in znanje o različnih temah;
25. zaradi ogromnega števila znanstvenih, gospodarskih in državljanskih dejavnosti, ki potekajo predvsem v evropski Arktiki, Barentsovi regiji in zunaj nje, poziva Komisijo, naj razvije prakse za boljšo uporabo obstoječega financiranja EU in za zagotovitev ustreznega ravnovesja med varstvom in razvojem arktične regije pri usmerjanju sredstev EU na Arktiko;
26. poudarja velik pomen regionalne in kohezijske politike EU za medregionalno in čezmejno sodelovanje;

Sreda, 12. marec 2014

27. nadalje poziva k vzpostavitvi bolj učinkovitih sinergij med obstoječimi programi, npr. v okviru programa Interreg IV, programa Severno obrobje, programov Kolarctic in Baltic ter strategije modre rasti, pa tudi k prispevku za financiranje partnerstev severne dimenzije, kot sta partnerstvo severne dimenzije na področju okolja in partnerstvo severne dimenzije na področju prometa in logistike, ali drugih sredstev Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, da bi lahko sredstva učinkovito usmerjali in jasno opredelili prednostne naloge delovanja v arktični regiji; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj sodelujeta z namenom skladnega usmerjanja sredstev in tako dosežeta čim bolj učinkovito interakcijo med notranjimi in zunanjimi programi in projekti EU za arktično in pod-arktično regijo;
28. poudarja, da strategija EU–Arktika za svoje delovanje potrebuje ustrezno finančno podporo;
29. meni, da je politika severne dimenzije, osnovana na regionalnem sodelovanju in pragmatičnih partnerstvih, uspešen model stabilnosti, skupne odgovornosti in delovanja, ki vključuje EU, Islandijo, Norveško in Rusijo;
30. v zvezi s tem poudarja pomen prednostnih nalog na Arktiki, kot so delujoča infrastruktura in logistika, razvoj arktične regije, spodbujanje naložb v strokovno znanje o hladnem podnebnju, ustrezne okolju prijazne tehnologije ter podpora regionalnemu in podeželskemu podjetništvu, zlasti malim in srednjim podjetjem; poziva EU, naj si bolj prizadeva za vključitev teh arktičnih prednostnih nalog v svojo strategijo za rast Evropa 2020 in v programe, kot sta Obzorje 2020 in Unija inovacij, pa tudi v druge raziskovalne programe Unije;
31. ponovno izraža podporo ustanovitvi arktičnega informacijskega centra EU in Komisijo poziva, naj nadaljuje s pripravami zanj; ta informacijski center bi bil mrežni podjem s stalnim uradom v Rovaniemiju in bi se nanašal na pripravljalni ukrep „strateška presoja vplivov na okolje zaradi razvoja Arktike“, kot sta ga Komisija in visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko podprli v skupni izjavi iz leta 2012 in kot ga je izvedel arktični center Laponske univerze skupaj z mrežo evropskih centrov odličnosti za Arktiko, s ciljem zagotavljanja učinkovitega dostopa do informacij o Arktiki, dialogov na vseh ravneh in komunikacije za uporabo informacij in izkoriščanje znanja, vse skupaj da bi na Arktiki dosegli vzdržnost;
32. v zvezi s tem pričakuje rezultate 18-mesečnega pripravljalnega ukrepa o strateški presoji okoljskega vpliva na razvoj Arktike, ki bo objavljen letos spomladi; poziva EU, naj kmalu zatem ustanovi arktični informacijski center EU;
33. podarja, da je treba ohraniti poseben vmesnik za Arktiko s ciljem, da se v Bruslju vzpostavi odprta, medstrankarska platforma za različna vprašanja, ki bi spodbujala razumevanje med široko paleto pomembnih akterjev tako na Arktiki kot v EU in povezovala področja oblikovanja politike, znanosti, civilne družbe in poslovnega sveta;
34. priporoča krepitev redne izmenjave in posvetovanj o temah, povezanih z Arktiko, z regionalnimi, lokalnimi in avtohtonimi zainteresiranimi stranmi evropske Arktike, da bi olajšali medsebojno razumevanje, zlasti v procesu oblikovanja politike EU–Arktika; poudarja, da morajo ta posvetovanja izhajati iz izkušenj in strokovnega znanja regije in njenih prebivalcev ter zagotoviti temeljno legitimnost nadaljnjega delovanja EU kot akterja na Arktiki;
35. meni, da bi se moralo v institucijah EU okrepiti usklajevanje med Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, zlasti ob upoštevanju medsektorske narave vprašanj o Arktiki;
36. priznava, da je večina voda okoli Severnega tečaja mednarodnih;
37. opozarja, da je energetska varnost tesno povezana s podnebnimi spremembami; meni, da je treba zagotoviti bolj zanesljivo oskrbo z energijo z zmanjšanjem odvisnosti EU od fosilnih goriv; opozarja, da je preobrazba Arktike ena od glavnih posledic podnebnih sprememb za varnost EU; poudarja, da je treba ta multiplikator tveganja obravnavati z izboljšano strategijo EU za Arktiko ter z izboljšano politiko za obnovljive vire energije, pridobljene v EU, in energetske učinkovitost, ki bo občutno zmanjšala odvisnost Unije od zunanjih virov in tako izboljšala njen varnostni položaj;

Sreda, 12. marec 2014

38. podpira pobudo petih arktičnih obalnih držav o dogovoru o prehodnih previdnostnih ukrepih za preprečevanje, da bi v prihodnosti prišlo do dejavnosti ribištva na odprtem morju Arktike brez predhodne vzpostavitve ustreznih regulativnih mehanizmov, podpira razvoj mreže arktičnih ohranitvenih območij in zlasti varstvo mednarodnega morskega območja okoli Severnega tečaja zunaj gospodarskih con obalnih držav;
39. poziva države članice in države Ekonomskega gospodarskega prostora, naj podprejo mednarodno zavezo v okviru Konvencije o biološki raznovrstnosti za varstvo 10 % vsake obalne in morske regije;
40. poziva EU, naj stori vse, kar je v njeni moči, za zagotovitev trajnostne uskladitve med gospodarskimi dejavnostmi in vzdržnim socialno-ekološkim in okoljskim varstvom ter razvojem, da bi zaščitili blaginjo na Arktiki;
41. poudarja, da je ohranjanje razvitih in trajnostnih skupnosti na Arktiki z visoko kakovostjo življenja nadvse pomembno in da lahko ima EU pri tem bistveno vlogo; v zvezi s tem poziva EU, naj okrepi svoje delo na področju ekosistemskega upravljanja, večstranskega sodelovanja, odločanja na podlagi znanja in tesnega sodelovanja z lokalnimi in avtohtonimi prebivalci;
42. priznava želje avtohtonega prebivalstva in vlad arktične regije s suverenimi pravicami in odgovornostmi, da bi še naprej zasledovali cilj trajnostnega gospodarskega razvoja, obenem pa varovali tradicionalne vire preživljanja avtohtonega prebivalstva in zelo krhke arktične ekosisteme;
43. se zaveda temeljnega pomena smernic za regionalno pomoč, ki regijam na skrajnem severu s posebnimi značilnostmi in izzivi omogočajo nadaljnjo uporabo ustreznih mehanizmov za spodbujanje inovacij in trajnostne rasti;
44. znova izraža svoja stališča o pravicah avtohtonih ljudstev nasploh in zlasti Samijev kot edinega avtohtonega ljudstva v EU;
45. podpira srečanja, ki jih pripravlja Komisija s šestimi združenji arktičnih avtohtonih ljudstev, ki so priznana kot stalni udeleženci v Arktičnem svetu; poziva Komisijo, naj preuči možnost, da bi se njihova stališča upoštevala v razpravah EU in da bi se zagotovila sredstva za ta združenja;
46. priznava, da so politike EU, ki krepijo visokošolske in raziskovalne zmogljivosti na tem območju, temeljne za krepitev inovativnih okoljskih mehanizmov in mehanizmov za prenos tehnologije; poudarja, da je pomembno podpirati razvoj mrež sodelovanja med visokošolskimi zavodi znotraj in zunaj te regije ter zagotavljati priložnosti za financiranje raziskav, zlasti na področjih, na katerih ima ta regija dokazane izkušnje, zato da bi dosegli trajnostni gospodarski razvoj v regijah na Arktiki;
47. poudarja, da sta varnost in zaščita novih svetovnih trgovinskih poti po Arktičnem morju izjemno pomembni, zlasti za gospodarstva EU in njenih držav članic ter te države, ki nadzirajo 40 % svetovnega komercialnega ladijskega prometa;
48. pozdravlja delo Mednarodne pomorske organizacije v zvezi za dokončno sprejetje polarnega zakonika v ladijskem prometu; spodbuja sodelovanje pri raziskavah in naložbah, da bi razvili močno in varno infrastrukturo za poti po Arktičnem morju, in poudarja, da bi morale EU in države članice aktivno podpirati načeli pravice do plovbe in neškodljivega prehoda;
49. poudarja, da mora imeti Evropska agencija za pomorsko varnost potrebna sredstva za spremljanje in preprečevanje onesnaževanja zaradi pomorskega prometa ter naftnih in plinskih obratov v arktični regiji;
50. poziva države te regije, naj zagotovijo, da bodo vse sedanje in morebitne prihodnje prometne poti na voljo za mednarodni ladijski promet, in naj ne uvajajo nobenih samovoljnih enostranskih ovir, ne finančnih ne upravnih, ki bi otežila pomorski promet v arktični regiji, razen mednarodno dogovorjenih ukrepov, namenjenih večji varnosti ali varstvu okolja;

Sreda, 12. marec 2014

51. poudarja pomen razvoja infrastrukturnih povezav, ki arktično regijo povezujejo z ostalim delom Evrope;
 52. poziva Komisijo in države članice, naj posebno pozornost namenijo prometnim koridorjem, kot so ceste, železnice in pomorski promet, s ciljem vzdrževanja in spodbujanja čezmejnih povezav v evropski Arktiki in dostave blaga z Arktike na evropska tržišča; meni, da je treba glede na to, da EU razvija svojo prometno infrastrukturo (instrument za povezovanje Evrope, TEN-T), izboljšati povezave z evropsko Arktiko in v njej;
 53. ponovno opozarja na pravico prebivalcev Arktike, da sami odločajo o tem, kako se bodo preživljali, in priznava njihovo željo po trajnostnem razvoju regije; poziva Komisijo, naj poroča, katere programe EU bi lahko uporabili za podporo takemu dolgoročnemu in uravnoveženemu trajnostnemu razvoju, ter naj pripravi ukrepe za bolj konkreten prispevek k uresničitvi te želje;
 54. je seznanjen z nedavnimi raziskovalnimi dejavnostmi na evropski Arktiki in Barentsovem morju, ter opozarja na dvostransko sodelovanje med Norveško in Rusijo, namen katerega je pri iskanju nafte in plina v Barentsovem morju uporabiti najvišje možne tehnične standarde na področju varstva okolja; še posebej poudarja pomen stalnega razvoja novih tehnologij, razvitih posebej za arktično okolje, kot je tehnologija instalacij pod morskim dnom;
 55. poudarja položaj EU kot glavne potrošnice arktičnega zemeljskega plina ter opozarja na vlogo zemeljskega plina iz varnega in zanesljivega vira, ki je proizveden v skladu z najvišjimi možnimi standardi in ki je pomemben vmesni element pri prehodu na nizkoogljeno gospodarstvo v prihodnosti; podpira postopen previdnostni pristop pri razvoju energetskih virov na Arktiki, pri čemer priznava, da se arktične regije bistveno razlikujejo;
 56. opozarja na tesne odnose EU z Grenlandijo in na geostrateški pomen tega ozemlja; je seznanjen s prednostnimi nalogami grenlandske vlade, z obnovljenim poudarkom na gospodarskem razvoju in izkoriščanju surovin; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj preučita, kako lahko EU in akterji EU iz znanosti, tehnološkega in poslovnega sveta prispevajo in pomagajo pri trajnostnem razvoju Grenlandije, da se bodo upoštevali tako okoljski vidiki kot potreba po gospodarskem razvoju; v zvezi s tem izraža zaskrbljenost zaradi zelo omejenega uspeha pisma o nameri podpredsednika Komisije, podpisanega z Grenlandijo;
 57. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic ter vladam in parlamentom držav v arktični regiji.
-